

Ahsen Tosun

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

06.03.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahsen Tosun

Ahsen Tosun 28.07.2000 tarihinde Eskişehir de doğmuştur.

Baęlı Naęme

Drama radyosu tırmalar, cızırtıyı cılız sanmış halimin dili varmadı
Duvar harcı eksik, köy göze kaçtı sulanan bir kuru buğday tarlası
Sev'dalın kırık, al çaput takılmış gövdesine de eller erişemedi
Yas nağme dik, demir pencere ardında yığılan hayalsiz kaldı
Sizsiz bizsiz gerisini o tiz çığlık aldı...

Ahsen Tosun

Dağ

Acı kiraathanesinde bir saz köprü, ufukta tütü demin isi yüreği koyuldu
Ana cam bekçisi kandili yanıp söndü, sanki gece topraklı yollar yürüyüp durdu
Yavrunun donuk gülüşü erin damına kor oldu, diyarın çehresi kan kuyusuydu
Üç gün yas tutturdu ahiri boş laf dolusu, sarsılan asrın kara sözü
Pençesi dar hainin gönül huzursuzluğu, yamacı şükür dili söker vatan dediğin huşu

Ahsen Tosun

Hüzün Çeşmesi

Hüzün çeşmesi kan kan, yolar başımı et boğumundan
Kopuk suret akan, karanlıkla yan baş gidiyorum
Sabahlar çuvalı serilmiş sansan, üç dört ağzı hayvan
Bir devr-i alem dolaşan, kırık sofada iki büklüm oluyorum
Bu zulüm şayet horoz güreşi yaşayan,
dalgınlık mahmurluğu zamanında bu vatan
Bacalar sönük akşamdan, ses etme aman, dönüp sırtımdan vakitler ayıklıyorum
Bir gürültüdür kopan, sokaklar mahşer-i alemdir saldırgan
Oradan oraya koşan insanlar tufan, yarı aklına cahilliktir bulaşan, taşlara serilip ölüm
sayıklıyorum

Ahsen Tosun

Kaç Kıtalık

Yüzülmüş sıyrık, yarısını geçmiş ömrümün kıymık
Sokak hemhalcisi kısık, durgun sızıları almış bir dargınlık
Ense kökü kıl paylık, ederi bir sözü bin arşınlık
Kıyılarda kımıldayan aydınlık, harelerde saklı yalnızlık
Mızıkâ yüzü mimozaya asık, yaprak kılıfı melodisi kûsür asırlık
Özlenen yâr deyince baş gösterir kıtlık, beklenen zamanalar kaç kıtalık

Ahsen Tosun

Memlektimde İlsizim

Hülya dalacak o gün
Gülü ver açsa gün yüzün

Al yanağımdan damlar gözlerin
Ak saadette el eleyiz der sözlerin

Dilsizim, bütün kelimeler sen
İlsizim, memleketim kalbinde hepten

Yara yar'dan gelince yere yere sayılmaz
Bir kırmızı gül sahiplenir bizi kalplerde bırakmaz

Ben ve sen artık biz oluveririz.

Ahsen Tosun

Mırıldı

Kimi yok kimsesiz yüreği kim neylesin
Geçip giden kalabalığa ayak bağı olanı
Çığlıkta kim dinleyesin bir mırıldıyı
celeyle akan saatin saniyesini
Nasıl saysın ki soluğu fani
Yola dikilen řu delinin hislerini
Aciz bir kul nereden bilesin
Varlığıyla bir kaybolan aklından geçeni
Hak'tan başka kime meyletsin

Ahsen Tosun

Mütevazi Ölüm

Diyarlar yalan dert söze girdi buğday saman
Oyalar kalanlar sert yüregimi kimi zaman
Çubuk derken çiçeğini ezerler öpüp başa koymadan
Ki Değeri olan mıydım acının başını hep öperken

Yok, yok yürek boyu günahdan
Mütevazi toprağı ezerken gitti elden arttan
Basmadan geçeceğim o vakit ne azalan ne artan
Yamaca yaklaşan değer ölümle artacak aman

Ahsen Tosun

Ölüm Ağır Diyenler Sarsılsın

Ruhum taşları çatlatıyor, kara mırıltı enseme üfle ki karanlık matemi kefene sığsın
Sütunlar bir bir akseden simamda göçüyor, söyle ki
şehadetin sarsılmaz uykusu kılıfımda fısıldasın
Kırık kırık yılın birinden gün ala bir ağıt ala çalıyor ak benizler utansın
Dudaklara damlatılan bir iki üç damla sükûnet aç şeytanları yerden yere vuruyor ki
melekler selamlasın
Ufuk bugün ölümden yola çıkıyor, ta ki sonsuz cennetle müjdelenen insanları
aydınlatsın
Doyamıyor o muazzam bir lütuf ki son nefesinde kahkahalar ağlatıyor, ölüm ağır
diyenler sarsılsın

Ahsen Tosun

Ölüm Masalı

Lâl yurdunu söktü insanca
Yüzde maske, ruhlarda kahkaha
Perde arkasında dramın sahnesi
Kargaşayla karıştı alkışı ve ağıdı

Yaralı küçük çocuk andı
Anaların yüreği çınladı

Lâl yurdu; bir ölüm masalı
Diri yurdun içten yakarışı

Ahsen Tosun

Öz(ne)

Musluktan akan çehrenin yaşı; pencere seyrinde sadece yağmur damlası
Yaslanmış ellerin bulanık suretleri ise az evvel ki tanıklığın işareti
Sıfatı nasıl ki öz(ne)de kimsem yok, soru var şahıs nerede kaldı
Aralıktan burulan rüzgarın hoş gelmesi şu kapının tek gıcirtısı
Ne gelir neye gider, yalnız nöbetin tek itirazcısı bu garip hislerin mizacı

Ahsen Tosun

Ruh Mahlasım

Hasretin namı her manada vurgulandı
Sahifelerde vuku bulan halin dilinde
Hangi mizacın üslubu sancılı değildi
Ki kafi gelmez ölçülse bu acının dengi

Ey en yürekli sen olmadan,
Yürek nizamım tarumar
Ey gül yüzlü sen olursan,
Ruh mahlasım bahar

Ahsen Tosun

Son Kelime

Karalanmış kelimenin sırrı gece kaplı bedeninde
Sök dense sökülmez, anla dense anlaşılmaz
Karmaşalı demir çizgiler bükülse edebî dilde
Saltanatı devrilecek kara oyuğun ebedice

Kimselerin duymadığı sayfaların kargaşası;
Sanki bir mürekkebin incindi göz yaşı
Silikleşen kelimenin son telaşı
Kayıp edilen değerın yüreğı
Sökülünce anlaşılması

Ahsen Tosun

Sussuz

Özlemin özü ikilem, sevda kuruntusu gözü yollara dikilen
Ateş beden-i dereceyi harlarken kelimelerin zehrini içem, göz yaşı değil çehreye
saplanan diken
Derviş-i alem gezem, testiye doldur biraz hüzüdür süzülen
Akşam doğuyor gecem, gündüzleri hürriyet tellal eder hücren
Yarım bir yarım söylesem, mecnun akli çaldın desen
Razı azı olsa razı kurak derem, sussuz iliklerim söylenir hep sen
Daha yolculuk var az eğilem, selam ver bir kez gönlüme hesap verensen

Ahsen Tosun

Sürçmüş İsmim

Aydınsız, kara bir mehtabım
Hissim aralansa cismim başka

İs mi veya sis, ne tür bu benzim
Yahut anlamından sürçmüş ismim

Güne sürülen hüznün yamacında
Kabusun kıymet bilmez rüyasında

Tabire değmez şiirin en ucundayım
Aydınlıkta göze değmeyen kirli noktada

Ve uzanan ellerde içi tutulamayan bir hiçim.

Ahsen Tosun

Yaşamın Ucuz Antikasıyım

Ömürde can pahasına bir ah kopsa boynumdan kalın emanetim.
Gecelerin tersine, kara fırça gibi düşmüş; demim
Gün döner zamanla, tabut boyu uzanır her yanım.
Nefes esen rüzgar! Dur soluklanayım, son sahneye perde, söndürün karanlıkları bu kör
hayal kaldı yarım.
Kahırdan çizilsin tabut adım, ensede üfler; bir matem yaklaşır, ölüm adım adım.

Ahsen Tosun

Yok Usul

Yok usul tok yara, acı ölüm döşegindeki suyu içirmiş gözlerime damla damla
Yüreklenmiş karalama usançta, yansımam köstekli şeffaf anımsama
Devir ecdada ne yalanlarsa, cahil söndüremez hadsizi buzul nefes palavra
Uyuşmuşsa o, felsefesi hiçten devlet yarına kalmaz sağ kol sonsuzlarda baş dik durmaz
yuvarlana yuvarlana

Ahsen Tosun

Yolcu

Uzak diyar bavul yolu hasret, y¼rek hâ-yâsından gözü arka yolcusu değil, heyhat
ehrelerde bariz bir hayret
İstasyon kalabalığı başa döner sarar kaset, ürkek baskın çıkar ayrılır kenet
Dür¼len saman kağıdındaki göz yağmurunda saklı rahmet
M¼rekkep solgun kırışmış taşkın bir gölet, tren dónsa akacak analar şayet
Son giren bastı öm¼r yaşına et yolcuyu emanet, muhafazası gıpta edildi Mevla hayırlı
kılmış evvela bu tam bir haysiyet

Ahsen Tosun

Yuva

Toprak tanesi; ayrılıyadı, ne eksilirdi duvardan..
Yuvanın sesi gür, yarının varı; hallice yoktan,
İnce uğultu titrer, yaş tırmağı batar na'hoşçakal'dan.
Çamurun suyu; kurumasaydı, ne tutardı vicdan..
Boş nefes, çekilseydi; buğı dolusu sulanmadan,
Göz tanesi; düşmeseydi, ne giderdi elden,
ne gelirdi yürekten..

Ahsen Tosun

Yüreksiz

Vakit mecaz, anlamlanan tek mana yüreksiz
Örtülü iki göz, diri mi ki deli mi yoksa kimsesiz
Toprak doğrusa bedenlerin yanındaki kim şu dilsiz
Çehresi ay, şakaklarında gümüşi damlalar kesintisiz:

Ağlamam ki o yağmurdan
Çiğlik değil gök gürültüsü bağırın
Şusarsam da zifiri yalnızlıktan

Ahsen Tosun

Yüzsüz Sözler

Bir ocak sönüyor, tutuşma efkar, kül serpilince boylu boyuna, ahşap kıvılcımla oynar
Gün batıyor saçıl kara çamur, kuru çömlek acısıyla bir dere suyu yakar
Gelen geçen boşca söylenir, bin harf tek kelime etmezse ederi keşmekeşler hesaplar
Sökük düşünceyi hasırda keşke dokur, yamalı yüreği hint kumaşıyla kapayamaz akıllar
Bakıp durur eksik utanır, yüzsüz lafları taşla mihlayınca el, yüz kederi ar takınır

Ahsen Tosun

Zılgıt

Kelimem sökölmez dilden, yüreğın kemiğı kırılalı
Batan aydınlık güneş, yahut kör halimin derdi karalı
Yanıma ilişen harabenin karşımdaki aynada beteri
Can kime vurulsa toprak avuçlar; ellerde bağılı hayali
Dokunaklı zılgıt; yare dövünölen eşsiz bir düğün

Çiğ duraksar; mevsim bahar arifesi
Çehremdeki kış ayazı harın tarafı...

Ahsen Tosun